

2797

L

Gma süda.



Toimetanud J. Leppik.



2797

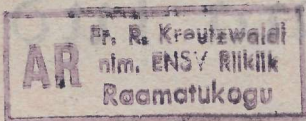
L
Gma süda.

— ❁ —
Toimetanud J. Leppik.

— ❁ —

A. Rennit'i trükk Wiljandis 1901.

Ar 901
Em 2



65.147

Дозволено цензурою. — Юрьевъ, 20 ноября 1900 г.

Ena palwe.

Sind Jumal hoidku, lapsute!
Sind wiib nüüd wälja elutee.
Sul süda rõõmus, säraw film,
Sest su ees htilgab ilus ilm. —
See ilm, oh kallis lapsute,
Saan'd hauaks mitme hingele,
Kus langend mitu noorest peast
Muust, õnnest; ilma taewa heast!

Sind, Jumal hoidku, lapsute!
Sind wiib nüüd ilma elutee.
Mul süda raske, filmad wees,
Et wõi ma hoides käia ees.
Su üle laotan palwes käed:
Sind hoidku taewa ingli wäed,
Et sinu süda puhtaks jääks,
Ma siin ning sääl sind süüttalt näeks.

Elise Lun.



Enna haual.

Sa ainus süda seisma jäänud,
Kes tufjus mulle ilma peal,
Need kallid hüljed kahwatanud,
Kust kõlas mulle armuheal.

See armas sinisilma läige,
Kust hiilgas heldus südamest,
Kust paistis mulle armupäike
On kustund, kuni igawest'.

Need käed on külmad, risti rinnal,
Mis paitasid mind palawalt,
Oh emake, su haua pinnal
Ma nutan, kaeban walusalt.

Kui wäga magus oli mulle
Su arwamata armastus,
Mu südamele üksikule
Ta ainus õnn ja rõõmustus.

Oh ema, kallid emakene,
Kõik head sull' wõtku tasuda
Seal taewa Issa igawene,
Mis teinud sa mull' armuga.

Elise Ann.

Hälli laul.

Tudu, mu tuike, tasaste,
Inglid sind hoidku hellaste,
Katkku sind rahu riidega
Kinni ja kaitsku tiivuga!

Tudu, mu tuike, tasaste!
Kõrges ju kumab kuukene,
Walwab ja woatab hälli ka;
Maimuke, uinu magama!

Tudu, mu tuike, tasaste,
Kui tuleb hommik uueste,
Ja päike päewa teretab:
Sind memme musu äratab.

J. Bergmann.

Ena film.

Kats kord kümme suid ja talwet
Olin orjaks Turrisel!
Kats kord kümme suid ja talwet
Nagemata omakstel.

Kahetümmne aasta pärast
Sain ma wiimaks wallale;
Kahetümmne aasta pärast
Astsin kodu läwele.

Tuli öde tunnistama,
Öde see ei wenda tunn'd;
Tuli wenda tunnistama,
Wend ei wenda ära tunn'd.

Tuli isa tunnistama,
Isagi ei poega tunn'd;
Istusin kui wõeras istmel
Istski mind ei ära tunn'd.

Hüüti wiimaks helde ema
Wõnnu wõerast waatama,
Tuli kambriist helde ema,
Wõnnu wõerast waatama,

Emä waatas, emä sihtis,
Emä hoolsalt tunnistas;
Emä äkist' laela fargas,
Emä omaks tunnistas.

Emal sel on kotta filmad
Oma tundma, nägema;
Emä filmad ära tundwad
Lapse iga nägema.

Emä arm on kõige suurem,
Kõigist kõige kuumasem.
Weri tõmbab were külge,
Kauast ta magneedisem!

M. J. Eijen.

Em a.

Nii mõni töotas wandega,
Kui saime ustavaks,
Mull seni jääda sõbrana,
Kui surm meid lahutaks.

Ei ema wandnud ühtegi,
Ei truudust töotand;
Ta ainult truiks jäänd surmani,
Muud animu kadunud.

M. J. Eijen.

Em a peale mõeldes.

Ma ema peale mõtlen,
Kes taga kauge maa
Ja mõeldes lähab ärdaks
Mu meel ja süda ka

Ma tean, mu ema nutab,
Et aijnast eemal ta
Ja nii see musse mõjub,
Et nutma hakkab ka.

M. J. Eijen.



Emale.

Ara nuta, emafene
Emafene, kulda.
Eh! ju küll nüüd isake
Läinud musta mulda.

Ara muret mälesta,
Sääl näed selge taewa,
Poeg sult tõrjub puudusta,
Wähendab su waewa.

Dr. K. U. Herman.

Magaja lapsuke.

Sa naerataid unes, mu lapsuke,
Mis rõõmu toond unenäod sinule?
Kas lillede hulgas end löbustad,
Wõi inglid su jeltfis mängiwad?

Mu lapsuke, maga, mu kannike,
Sind ema käed hoiawad hellaste!
Kas hingekest üles wiind unewäed,
Et taewase Issa palet näed?

Oh Issand, su lõpmata armuga
Sa wõta mu lapsukest warjata!
Kas elutee pikk tal ehk lühike,
Wii teda ja taewa ülesse.

Helmi.

Lapse lein.

Miks leinad, lapsukene,
Miks walad pisaraid?
Baat', loodus kewadene
Toob õisi õrnemaid!

Baat', elu neist ärtab
Nüüd wäljal, wainudel
Ning mullapõuest tärkab
Ta ime hiilgusel."

"Mis aitab õite ilu,
Mis kaunim kewadel
Mu emakese elu
Saab saagiks surmale.

Ta silma-säde kustund,
Ta käsi külm ning tuim.
Ta suu ju kinni sulgund
On surma raudne wõim.

Kuid südame ma temal
Weel tunnen tuffsawat.
Surm riisub helal emal
Ta elu, kallimat!" "

"Laps, Looja käes kõik ilmad,
Sest pühi pisarad,
Kui hella ema filmad
Ka surmas kustuwad.

Ta waade armuline,
See hiilgas sinule.
Ta wiinne õhkimine,
See tõuseb taewasse.

Ning kui ta ihu mulda
Ju pandud magama,
Sull' õpetuse kulda
Ta jätnud pärida.

Ning eks ta hing sind alwa,
Kes maha jäetud sa,
Ka armastuses walwa
Weel kaitsta inglina?

Eks tema Waim siis palu
Seal taewa Jsa ees
Su eest, kes tunned walu
Ja leinad filmawees?

Ei armastust ei murra
Ka surma wõimuski,
Küll ihu, see wõib surra,
Hing elab ometi.

Seft wõida ära walu,
Ning waata ülesse!
Seal igawene elu
Ja ülestõusmine."

Helmi.



Ema rinnal.

Singa rahus ema rinnal,
Bäetifene mureta!
Ei ma sulle mingi hinnal
Lase wiga sündida.
Siin sul pole muret, waewa,
Kurbtust kanda koguni;
Waike tuul wiib elulaewa
Hiljufeste edasi.

Uga armsad ajad läewad
Mööda noole kiirusel,
Kätte jõudwad rasked päewad,
Tõuswad tormid eluteel:
Wihas matab wägew meri
Laewu, laintel wõttelejaid,
Argduses keeb mitmel weri,
Jhtab ilmi ilusaid.

Ära kardada ole südi,
Kõnni kindlast', kõi'mata!
Kes siin wõtklusel ei tüdi,
Chitud saab krooniga.
Tihti waata sinna üles,
Kus on tähed rahul, waike:
Armsam weel, kui ema süles,
On seal jäädaw puhkepait.

M. Kampmann.

Ema süda.

Kõks paigake siin ilmas on,
Kus warjul truudus arm ja õnn;
Kõik mis nii hartw siin ilma peal,
On pelju paika leidnud seal.

Kas ema südant turned ja?
Nii õrn, nii kindel! Muutmata
Ta sinu rõõmuse rõõmu näeb,
Su õnnetusest osa saab!

Kui inimeste liikawat
Auu, kiitust, sõprust tunda saad,
Kui kõik sind põlgwad, wihkawad,
Kui usk ja arm sust langewad —

Siis ema süda ilmsiks läab!
Siis weel üks paik sull üle jääb,
Kus nutta julged igal a'al.
Truu, kindla ema rinna na'al:

Mõnd kallist südant kaotjin,
Mis järel nuttes leinajin,
Aeg andis tõist mull tagasi:
Ei ema südant — ialgi!

L. Koidula.



Ema ja laps.

Oh armas ema, miks hiilgavad
Mu õe filmad ilusad?
See hiilgus on ikka elaw ja uus,
On kaunim kui ilu me jõulupuus.

"See tuleb küll sest, mu lapsuke,
Et arm on täitnud ta südamet
Ja sooned kõik armust tuffsutavad,
Ning armust ta filmad ka hiilgavad."

Oh ema, mu ema, kuis armastan sind!
Kas hilgab mu film ka? Küll tuffub mu rind!
"Nii selgest", kui kuld." — Ja sinu film,
Mu ema, on kaunim, kui kõik see maailm!

Fr. Kuhlbars.

Tudu, tuwike.

Tudu, tudu, tuwike,
Maga mureta!
Tähte filmad sinu kättil
Si saa kustuma.
Kungi tuleb kuldsel palgel
Walwjaks woodile,
Kuni päike tuppä waatab,
Tudu, tuwike!

Tuleb aeg, kus tuuled tormid
Läewad läbi maa
Ghitama saan sind wälja
Waimu wäega:
Panen kangelaste laulud
Sulle suhu siis;
Paisutama saab su rinda
Wahwa, wägew wiis.

Ustud üksford isamaa eest
Wälja wõttema,
Ema palawamad palwed
Läewad sinuga.
Lenda siis kui kange kottas,
Lenda kaljule! —
Ema hellam filmatera,
Tudu, tutwike!

Fr. Kuhlbars.

Ema palwe lapse eest.

Üht puhast healt, mis läbi ilma käis,
Üht helet kiirt, mis taewa helmma näis,
Üht püha õit, mis ial õitsemas,
Üht püha tuld, mis ial loitamas,
Sealt aina leiad laia ilma seest,
Kus waitfes palwes ema lapse eest.

Siin nutetakse palju piiskasid,
Mii kaua, kui meil elu päevasid,
Ja mõni ingel ära walitud,
Kes meie filmapiisad lugenud —
Kuid pühani west kõigest filmaweest
On seal, kus ema palub lapse eest.

Oh waadake: seal madal majake
Tas annab walgusi wäike lambik!
Ta on nii wana, waese mooduga,
Kuid siiski taewa Jsa tempel ta,
Sest wagaste sääl leiad tema seeft
Truu ema pakwes oma lapse eest.

Oh tunnistage peale tühjaks ta,
Mis keegi pole näinud filmaga
Si seda teadust lase endalt riisuda,
Mis ütleb mulle selge sõnaga:
Et inglid rõõmustawad ülewest,
Kui ema palub oma lapse eest.

Stolle järele J. Leppik.

Lapse unenägu.

Lamp põleb lapse une a'al.
Laps magab, eit ta woodi na'al
Ja läbi akna tumeste
Kuu paistab nende kambriisse.

Laps unistab, kui sala mäes
Ja alan pörub tuule käes,
Leek põleb laual wilksudes,
Ei eidel rahu südames.

Git nutma näis, laps naeratab,
Üks ingel teda mängitab.
Nad toovad taewast lille tal',
Mil tähte laste lehte all.

Suud annab eit nüüd lapsele,
See waatab filmi temale
Ja naerab walju healega,
Kui paradiisis mängiks ta.

Git wõtab lapse kätte peal
Ja westab tale juttu seal,
Ta palged punas, lilled nad,
Kus filmad lastet saadawad.

W. Mülleri järelle J. Leppik.

Lapsukene hälli sees.

Lapsukene hälli sees,
Miks su filmakesed wees?
Kiigutab sind eide käsi,
Kes ei armus ial wäsi.

Lapsukene hälli sees,
Kaswa kangel's ilma ees!
Kalliks saagu isamaja,
Kus su wanemail sind waja!

Lapsukene hälli sees,
Saa ja wahwaks auisas töös!
Ole ehteks isamaale,
Kaitsjaks kalli kodu raale!

Lapsukene hälli sees,
Kaswagu just mõnus mees:
Kandku wilja ettemöte
Ja su sõna, meel ja möte!

J. Leppik.

Laps ema haual.

Mind hellail kätel kandsid sina
Ja muretsefid, mis null waja;
Mind uinutas su laulu kaja,
Mind kättis kättis sinu lina.

Mu rinda rõhus nagu tina,
Kui läksin üle kodu raja,
Must eemal olid hulga aja;
Sull tuhat tänu wõlgu mina.

Müüd wiimseks paigaks haud sull wilu!
Mu südames üks raske walu,
Et rõõmusta mind ilma ilu.

Mu süda, ikka looda, palu,
Et ükskord jälle lotku saame,
Kus igaweste rõõmustame.

J. Leppik.

Ema süda.

Ma kuulen kaebtust kümmenes keeles,
Ihm olla külm ja armuta,
Seal küsin ma: Kas pole meeles,
Kuis ema hõlmas kurtfid ja?
Kas ununud sul ema süda,
Mis tulsus sulle soojemalt,
Kus lohe kustus sinu häda,
Arm lehwis sulle ülewelt!

Mäe, emal helgib õnne päike,
Kui laps on temal käte peal,
Nii kaua kestab armu läige,
Kui ema süda tulsus teal!
Oh süda, salaline, püha,
Kus aimab taewast mulla põrm,
Kas mäsfaku ka mujal wiha,
Su templis asub helde arm!

Sa elad üksi lapse elu,
Sa rõõmustad ta rõõmu sees,
Ta waew on üksi sinu walu,
Ta pärast sinu film on wees.
Ja julgeb laps sind pahandada,
Ei otja weel su heldusel,
Weel eksijatti õnnistada
Wõid sina ema palwusel.

Sest kui sind ilm ja tema wale
Ght oma süü wiind hädasse,
Siis peida julgest pisarpale
Su hella ema rinnale
Ja kui ka ema hauda maetud,
Sa nutad murel muljuwal:
Ta süda, see on sulle jäetud,
See walwab laste lähedal!

M. Lipp.

Em a.

Oh emake, oh hellake,
Kui helde olid minu le,
Kui wõitlesid ka waluga,
Et olin sõnakuulmata.

Ei karedast ja karistand,
Kui sind ma olin pahandand,
Sest aru sain, kes süüdlane,
Kui oli kurb mu emake.

Ja nutsid pisaraid ja weel,
Siis olin seega kohtu eel!
Nii karistasid kalliste
Mind ülihella emake!

M. Lipp.

Tuiskawas lumes.

Läbi tuiskawa lume
Torman edasi,
Kallis kodu kaugel,
Kaugel koguni.

Kodu koldel ema,
Selde emake
Boja pärast palub,
Palub ärdaste:

„Taewa Jsa kaitse
Kallist kaugel seal,
Paišku sinu pale
Minu lapse peal!“

Kuna läbi lume
Torman tuisus ma,
Läbi pilve päike
Kiirgab korraga.

Mahedaiks on muutnud
Wilu talwe tuul,
Näib mull', nagu hiiuiks
Hinge ingli huul:

„Keda ema palwe
Kaitseb armu wäest,
See saab koju saama
Tormi tuule läest.

M. Lipp.

Mu ema.

Sui palju head ja heldust
Mu looja mulle loonud,
Ta arm mull' elu annud,
Ja rõõmu, rahu toonud,
Kuid kõige kallim wara
Ja kingitus on tõest,
Ka kullast kallim weel,
Mis saanud ma ta käest:
Mu ema!

Kui siin ka tõiste vastu,
Mul tuisub soe süda,
Ma nendega kõik jagan,
Kui mul on rõõm ehk häda,
Kuid ühe oma on
Mu terve hing ja meel,
Tal on ta kihlatud,
Kui käin ka surma teel:
Mu ema!

Küll on ka teised mulle,
Ma tean, head siin teinud —
Üks oleks minu pärast,
Kui tarwis, surma läinud;
Ta päewal muretses,
Mu asju korda seab,
Ja uneski ta weel
Mind oma hinges peab
Mu ema!

— Kuit ial õhtu rahu
Mind oma põue peidab,
Üks minu jängi äärel
Weel põlwili jääb heidab,
Seal oma lapse eest
Ta palub palawast
Ja une hõlma ma
Siis uinum magusast:
Mu ema!

M. Lipp.

—
Ema arm.

Bõersilt kannab koda randa
Mindki wiimaks mere hoog,
Küstin: wõtke wastust anda,
Mis on muutnud aja woog?

Mulle veldaks: „Taewa kõrgus
Tõusis tamm seal uhkeste,
Tuhatilehtse oksa wõrgu
Kinkis katteks kingule.

Uga tanime murdis maru,
Kadunud ta kuiwand kand,
Kasju rahngi üle oru —
Pikne sulle purustand!“

Soojal soowil hinge ihas
Kändan nüüd ma rutulist'
Iša kotta kodu kohas
Mõetma aja muutumist.

Arglit põu, miks sa nüüd põksud,
Silm miks sa nüüd walu wees?
Kärmas weri, miks sa tuffsud
Lõppemata soonte sees?

Aga oh — eks aja hambad
Ole siin just liikunud,
Längend kalli koja sambad
Iša mulda maetud!

„Liikugu ka kodu toed
Tema süda tuffsud weel,“
Õeldaks mull', „ta armu wäed
Pole kustunud pikal teel;

Seal su — ema, lase kaitsta
End ta soojas sülessa
Wõta uuest' armu maitsta,
Mis sul unus wõerfala.

„Ema!“ Wõin ma üksi õelda,
Juba ma ta rinna na'al,
Ei wõi mõistus ära mõelda,
Mida süda maitseb seal.

Oh sa ime armu läige,
Truu ja ustaw emasilm,

Siin mull' paistab jälle päike,
Selge puhas armu ilm?

Kulbne arm, mil ja mind katšid
Soojas põues lapsena,
Sellega ja wasta wõtšid
Jälle wäsiind rändaja!

Ingli koorid, laulge ilus
Ema armul' uuesti,
Armule, mis waewas, walus
Ükši ustaw surmani.

Laulge ject, et ema armu
Surngi et saa sureta,
Pannakse ka ema põrmu
Tema arm jääb elama:

Taewas tema palwe kätel
Kannab waga lapsukest —
Et ei tõuseks walu wetel
Häda talle tornidest!

M. Lipp.

Emale.

Küll mitu korda preestri käed mu päha
On langend õnnistes, et taewa wäed
Mull' tasandakšid tee peal orud, mäed,
Kust üle tõsiſt rahu maad saakš näha

Et aga ial see mu meelest läha,
Kui wiimselt õnnistasid mind su käed.
Sa mulle nagu ülempreester jäed
Ehk olgu küll, et ilm sest mõistab wäha

Ja kui lord ihu tunneb surma walu,
Sing heljub taewa poole ülesse,
Kus ammu sa ju läksid minu eele:

Siis Taewa Isalt omal luba palu,
Kui kartma lööb mu nõder hingete
Ja tule mulle wastu poole-teele!

Jakob Viim.

Smale.

Ma läksin sinust lahku rimaluses
Ja tahtsin kõigest ilmast läbi minna
Seni kui leiaks armastawa rinna
Ja seda peaks kinni palawuses.

Küll otsisin ma hoolhas igatsuses,
Küll kerjasin ma läbi iga linna,
Jäin iga ukse ette seisma sinna —
Ja armastust seal otsin ahastuses.

Et leidnud teda kõigel efsikäigil
Mull' ainult wiha anti hirwitades,
Siis tulin kodu, süda haige, meel mul'karm.

Kuid wasta tulid sina ja mis läigil
Mul paistis sinu silma pisarates,
See oli kaua taga nõutud magus arm.

G. E. Luiga.

Ena hool.

Millal maksan memme waewa,
Hea ema piima waewa,
Kahel kael kandemise?
Oh minu ella eidekene!
Kuidas ja mind kaswatasid;
Kaswatasid, kallistasid,
Mles tõstsid, hüpatafid,
Maha panid, mängitafid,
Suu juures suisutafid,
Kahel kael tiigutafid!
Wiisid põlkel põllu peale,
Panid parmaste wabele,
Sületäie keskeelle:
Et ei tulnud tuuli peale,
Ei sadand sadu rumala,
Ega weerend wihma hoogu!
Millal maksan memme waewa,
Hea ema piima waewa,
Kahel kael kandemise!

Rahwa laul.

Ena haua.

Lähme eide haua pääle,
Auduja südame peale!
Eite hauast kõneli
Alta mulla muisateli:

„Kesfee hulgub ükšillani,
Kesfee wereb warawillani,
Kõnnib kalnu kaasillani?“

Mina warši wastaelin:
Mina hulgun ükšillasa,
Ja weeren warawillasa,
Kõnnin kalnu kaasillasa.
Tõuse üles, eidekene,
Tõuse üles, tõsta peada,
Kergita lena juuksta,
Mäita su nägu ilusa!
Tõuse üles, eidekene,
Tõuse üles, anna armu!
Tõuse minu wakka walmistama,
Kirstu kaanta kinnitama!“

Gite hauasta kõnelt,
Mta kaanta tõstis healta:
„Gi wõi tõusta, tütar noori,
Gi wõi tõusta, ei ärata!
Muru on kaswand peale mulla,
Aru heina peale hana,
Silmile siine metsa,
Kulmule kulu punane,
Südamele juuri saari
Jalgule jalakas kõrge!
Sööda fina muru mullikaile,
Aru heina härgadelle,

Sinilille lehmadelle!
Murul on mullikad wägewad,
Aru heinal härjad suured,
Lehmad matsukat maguda!"

Rahwa laul.

Emale.

Emma, luba oma rinna najal
Puhata su tütre wäsind pää,
Seal mu kurwal hingel igal ajal
Waike, õnnis, rahuline, hää.

Sinu silmas hella armu sära
Põhjamata sügawusega
Ütleb: ei ma unusta sind ära,
Kui sind unustab ka ilmamaa!

Emma, sinu truudus kõikumata,
Sinu armastus on otsata,
Ei su südant minuist lahutada
Jõua ükski wägi ilmasa!

Jaa, sind ma tänan, ehk küll wõtjid
Kõik, mis kallis oli minule,
Siiski kõige kallima weel jätjid,
Jätjid mulle ema südame!

Seda kallist südant ära anda
Ma ei tahaks terve ilma eest!
Tahan tänuohwriks tale kanda
Kiitust lapselikust südamest!

L. Reinwald.

Su altar.

Minu altar ülilihtne
Halja metsatuka sees,
Kus ma raskusest ja ristist
Illes waatan silmatwees.

Si mu altril anna walgust
Küünlatuli särades,
Si ta hiilga hõbes, kullas,
Sammeti ja siidi sees.

Minu palwepait — mu altar —
Armas ema hauake. . .
Seal mu süda süttis palwes,
Troosti leian hingele.

Seal on sinililled hõbe,
Kullerkupud kullakroon,
Seal on toit tal küünlatuleks,
Dhtulambiks ehajoon.

R. E. Sööt.

Wõersilkäik.

Gila oma ema juurde
Lätsin wõersile —
Otsisin ta asukohta;
Hana, ülesse.

Silleke ja waitne palwe
Lapse meelega —
See ep kõik, mis külastiks
Ühes wõtsin ma. . . .

Emakene minu käigu
Wastas lahkese:
Täna õõsel tema ilmus
Ünes minule.

Nimetas mind kalliks lapseks
Silitas mu pead
Andis suud ja soowis mulle
Glus kõike head.

Emma! . . . oh su armu tunnen
Sajawõrra ma
Ja su mälestus mull püha,
Kallis lõpmata.

R. E. Sööt.

Kolm lille.

Kolm lille noorus' nurmelt kaasa wõtsin,
Kui tornise eluteele tõtsin:
Üht kinkis kallim, teise sõbra käsi,
Ja kolmat helde emakene isi. —
Ma ütlesin: kui andja süda truu,
Ta lilleke nii kaua õitsegu!

Pea õnn ja rõõm mul pisaratel uppus
Ja lootus' unenägu kust' ma kippus.
Seal närtsis esiti siis sõbra õis;
Ka armsakehe and see järel käis,
Kuid haljaks jäi mu ema õiekene,
Su tema arm siis ainult igawene!

M. Kennit.

Tätlaps.

Ema, ema, oma nuku
Hällitan ma unele.
Tule, ema tule waata,
Kus ta magab kauniste
Iga lükkas mind ja ütles:
Mine „laps, mis rumal sa!“
Sina, ema üksi tead,
Millest rõõmu tunnen ma.
Kuidas sina lapse hoiad,
Hoiab mina hoole sees:

Tema peab omas hällis
Magama mu woodi ees.

Magab ta, siis und tast näen,
Karjub, ärkan üles ka. . . .
Minu hella, armas ema,
Oh kuis rikas olen ma!

Chamisso j. J. Tamm.

Saangelt reisilt koju poole.

Saangelt reisilt koju poole
Terwe tee peal mõtlin ma:
Ammu ei saanud emat näha,
Kuidas räägin emaga?

Mis küll ütlen ilust, armast
Emale ma esiti,
Kui mu kallid kiigutaja
Hakkab kaela minule?

Mõtteid tuli mitu sada,
Teine teisest ilusam,
Nag mull näitas nagu seiswat,
Eh küll wanker wiledam.

Waewalt tõttanud ma tuppä,
Lendab wastu emake:
Sõnata ta kaelas olin,
Nagu oksal õunake,
Mõlemad me nutsime.

Dr. M. Weste.

Em a arm.

Ma nägin noore rohu tärkamist
Ja oraksete õrna ärkamist.
Ma nägin halja aasa õitsmist hiilgust,
Tast läbi wultsewa oja selgust;
Ei nõnda armas olnud see,
Kui ema waade lapsela —
See kõige armsam paiste ilmas
On armuwaade ema silmas,

Ma nägin haljas rohus maasikaid
Ja noore lehe ehtes kaasikuid,
Ma nägin laanes pühalikku pilku,
Kuis päike kuldas äikse-wihma tilku.
Ei nõnda armas olnud see
Kui ema waade lapsela —
See kõige armsam paistus ilmas
On armuwaade ema silmas

Ma nägin haljast kallast wette pilkuwad
Ja päikse walgust wette wälkuwat,
Wees õitswa rohlike kalda kaju,
Wee pinnal ime halja pildi uju;
Ei nõnda armas olnud see.
Kui ema waade lapsela —
See kõige armsam paistus ilmas
On armuwaade ema silmas.

Ma nägin õitswa ruki liikumist
Ja õitsme-tolmu pilwe liikumist,

Ma nägin päikest pilwe rinnalt waatwat
Ja hellalt sooja pilku nurmel saatwat;
Si nõnda armas olnud see.
Kui ema waade lapsel —
See kõige armsam paistus ilmas
On armuwaade ema filmas.

Dr. M. Weste.

Lapse kiigutamise laul.

Maga, kallid lapsuke,
Und sulle Jumal annab!
Maga rahul, wäetike,
Hoolt su ema kannab!
Tema tahab rõõmuga
Sinu juures walwata,

Muret ja küll emal teed,
Waewa saab ta näha;
Armsaks talle siiski jääb,
Ja ta wõtab teha
Kõik, mis kasuks sinule,
Maga, kallid lapsuke.

H. v. Wahl.



Zuhataja.

E. Nun.		
Ema palve (Gestizstatud)	3
Ema haual.	4
J. Bergmann		
Hälli laul	5
M. J. Eisen.		
Ema film	5
Ema	7
Ema peale mõteldes	7
Dr. K. M. Hermann		
Emale	8
Helmi.		
Magaja lapsute	8
Lapse lein	9
M. Kampmann.		
Ema rinnal	11
L. Koidula.		
Ema süda	12
Fr. Kuhlbars.		
Ema ja laps.	13
Tudu, tuwite.	13
J. Deppit.		
Ema palve lapse eest (Stolle j.)	14
Lapse unenägu (W. Mülleri j.)	15
Lapsukene hälli sees	16
Laps ema haual	17

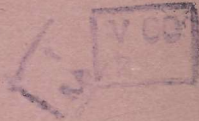
M. Lipp.	
Ema süda (Traegeri järel).	18
Ema	19
Tuiskawas lümes	20
Mu ema	21
Ema arm.	22
Jakob Liiv.	
Ema.	24
G. E. Luiga.	
Ema.	25
Rahwa laulud.	
Ema hool.	26
Ema haul.	26
L. Reinwald.	
Ema.	28
R. E. Sööt.	
Mu altar.	29
Wõersil kait.	30
A. Rennit.	
Kolm lille (Poola keelest).	31
Jakob Tamm.	
Tütarlaps (Ghamisso j.)	31
Dr. M. Weste.	
Kaugelt reisilt koju poole. (Petõsi j.)	32
Ema arm.	33
H. v. Wahl.	
Lapse kiigutamise laul	34



51-

1024/1179

Nr. 5715670



~~2797~~
Ar 901
Em 2

Hind 10 kop.